

## 103. a)

Erb. 552, Suš. 113.



Když můj mi-lý na voj - nu bral, ve-li - ce mi při - ka - zo - val,



ve-li - ce mi při-ka - zo - val.

Když můj milý na vojnu bral,  
[: velice mi přikazoval:.]

Tvůj milý se včera ženil  
[: já jsem na jeho svatbě byl:.]

Abych se já nevdávala  
[: sedm let na něj čekala:.]

Co mu vzkážeš, Anduličko?  
[: červená, bílá růžičko? :]

A jak bylo v osmém roce  
[: žala trávu na potoce:.]

Já mu vzkážu mnoho štěstí  
[: co je v tom hájičku listí:.]

Jak nažala, navázala  
[: za sebe se podívala:.]

Ohlédl se a zasmál se  
[: zlatý prsten zaleskne se:.]

Neviděla tam žádného  
[: jenom vojáčka švarného:.]

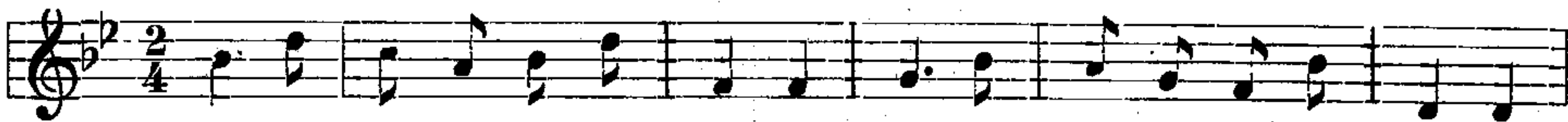
Kdybys byla zle mluvila  
[: byla bys život pozbyla:.]

A hned se ho vyptávala  
[: co tam její milý dělá:.]

Ale žes dobře mluvila  
[: tak včil budeš moja žena:.]

## 103. b)

Z Prusenovic.



Můj mi - lý na voj - nu je - de, ve - li - ce mi při - ka - zu - je,



a - bych se mu ne - vdá - va - la, na ně se - dum let če - ka - la,

Můj milý na vojnu jede,  
velice mi přikazuje,  
abych se mu nevdávala,  
na ně sedum let čekala.

A dyž bylo v ůsmém roce,  
žala travěнку na lóce,  
jak nažala, navázala,  
za sebe se ohlídała.